

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 1445/07
24.01.2008. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Власте Јовановић, мр Љубице Јеремић, Стојана Јокића и Михаила Рулића, чланова већа, у парници тужиоца АА, кога заступа адвокат АБ, против туженог РС - Министарство унутрашњих послова Републике Србије, чији је заступник Републичко јавно правобранилаштво, Одељење у Зајечару, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Окружног суда у Зајечару Гж. 544/07 од 16.05.2007. године, у седници већа одржаној дана 24.01.2008. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДАЈУ СЕ пресуде Окружног суда у Зајечару Гж. 544/07 од 16.05.2007. године и Општинског суда у Зајечару П1 бр. 9/05 од 05.09.2006. године у усвајајућем делу и предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење, у поменутом делу.

О б р а з л о ж е њ е

Побијеним делом правноснажне пресуде Окружног суда у Зајечару Гж. 544/07 од 16.05.2007. године, потврђена је пресуда Општинског суда у Зајечару П1 бр. 9/05 од 05.09.2006. године, којом је тужена обавезана да тужиоцу накнади штету у износу од 2.172.024,00 динара са законском затезном каматом, уплати доприносе надлежном фонду и накнади тужиоцу парничне трошкове од 225.360,00 динара.

Против овог дела наведене правноснажне пресуде Окружног суда у Зајечару тужена је у законском року изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 399. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија основана.

У проведеном поступку је утврђено да је тужилац био запослен код тужене РС-МУП на радном месту ___ полицајца, да је пресудом Дисциплинског суда већа у Зајечару од 07.03.1995. године тужиоцу изречена дисциплинска мера престанка радног односа због учињене теже повреде радне обавезе, која пресуда је потврђена пресудом ВДС од 10.08.1995. године, да је пресудом Окружног суда у Зајечару К.30/98 од 17.09.1998. године одбијена оптужба према тужиоцу за кривично дело примања мита због одустанка ОЈТ од оптужнице, и да је пресудом Општинског суда у Зајечару П1 бр. 241/02 од 05.05.2003. године усвојен тужбени захтев тужиоца и поништене наведене пресуде дисциплинског органа тужене због застарелости вођења дисциплинског поступка уз реинтеграцију тужиоца и да је тужилац враћен на рад дана 07.03.2005. године. На основу овако утврђеног чињеничног стања, побијеним делом правноснажне пресуде усвојен је тужбени захтев и тужена обавезана да тужиоцу накнади штету на име изгубљене зараде коју је тужилац претрпео за временски период када је био ван радног односа због искључења из радног процеса, с обзиром на вођени дисциплински поступак од 02.08.1995. до 07.03.2005. године, у износу од 2.172.024,00 динара. Притом, нижестепени судови закључују да је тужена у обавези да тужиоцу накнади ову штету јер није утврђено да је тужилац извршио кривично дело примања мита које му је било стављено на терет, будући да су дисциплинске одлуке туженог о престанку радног односа тужиоцу поништене поменутом судском пресудом, а да је поменутом кривичном пресудом одбијена оптужба према тужиоцу за ово кривично дело.

Правни закључак нижестепених судова ревизијски суд не прихвата за исправним, јер није заснован на материјалном праву који регулише питање одговорности за накнаду штете. Са тих разлога нижестепене пресуде су укинута у побијаном делу и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

У ситуацији када је дисциплинска одлука поништена због застарелости вођења дисциплинског поступка, нема аутоматизма приликом одлучивања о захтеву за накнаду штете у виду изостале зараде, а и осталих примања из радног односа. Послодавац може бити ослобођен одговорности за накнаду штете уколико се утврди да би запослени био дисциплински одговоран за повреду радне обавезе да је дисциплински поступак окончан у законском року. Према томе, кривица запосленог због теже повреде радне обавезе представља основ искључења одговорности послодавца за накнаду штете. А ова чињеница у спроведеном поступку није утврђена, па да би се стекли услови за правилним одлучивањем у овој правној ствари, првостепени суд у наставку поступка треба да расправи ове одлучне чињенице на које је указано у овом решењу.

Одлука о трошковима поступка је укинута јер зависи од исхода одлуке о главној ствари.

Са ових разлога Врховни суд је одлучио као у изреци у смислу члана 407. ЗПП-а.

Председник већа-судија,

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЗС